

Όταν

Θάνος Τσουάνας

19 Απριλίου 2005, 24 Ιουνίου 2005

Χρυσά Δίχτυα στο Πέλαγος είδ' άπλωμένα
τ' Όνομά μου τό στοίχειωσαν μέ μιá Ματιά
μέσ στα Κύματα χόρεψαν κι εγώ κοιτούσα
5 μá τυλίχτηκα γύρω τους σέ μιá Στιγμή·
 όμως νύχτωσε γρήγορα, μ' άφησαν μόνο
 áσημένα τá έκλαιγα νά κολυμπούν
 ώσπου χάθηκαν κι ξμεινα στείρο Ποτάμι
 μá χαν γίνει Νερό στή Γή τής Πνοής.

10 Στή Σπηλιά πόν παλιά ένα Φάντασμα ζούσε
 τραγουδοῦσα áσταμάτητα γονατιστός
 Προσευχές στο Φεγγάρι γιά νά μοῦ γυρίσει
 καί μιá Νύχτα ή Σελήνη γελά και μ' ακούει·
 ένas Ήλιος λαμπρός στήν Άνάσα τοῦ Κήπου
15 όλων τών Λουλουδιών τής Καρδιάς και τοῦ Νοῦ
 εἶχε γίνει τό Φῶς πόν ήταν páλι κοντά μου
 μοναχά γιά δυό Ύπνους νά τ' όνειρευτώ·
 σά μικρό Παιδί πόν ακούει Παραμύθια
 τή μιá, τήν áλλη χάνεται μέ Ξωτικά
20 τ' άναζήτησα, έτρεξα, έφτασα κι ήπια
 μιá Πηγή άπό Λάβα καυτή σά Χαρά.

 Τότε χόρεψε κρῦο, κατάμαντρο Χιόνι
 καί τή Φλόγα Τής έπνιξε ή Παγωνιά·
 χιλία Άγκάθια φύτρωσαν μέσα στα Δίχτυα
 μέ τρυπούσαν κι έσταξε Δάκρυ ξανά!

25 *Στό Δρόμο γιά τήν Καρδιά*
 ἔλα πιό φωτεινά
 ἢ Κραυγή τῆς Φωτιᾶς,
 τ' Ὄνομα μᾶς Θεᾶς·
 τὸ Βρέφος πὸν μᾶς κοιτᾶ
30 *τήν Ψυχούλα μου κλαίει*
 εἶν' ὁ Λόγος μου ὄλος,
 τὰ δυνὸ μου Φτερά.

Ὅταν πᾶς στὴν Καρδιά
 θὰ ἔναι πιό σκοτεινά
35 *στὴ Σιωπὴ τῆς Φωτιᾶς,*
 θ' ἀντηχεῖ μιὰ Θεά.
 Βρέφος πὸν μᾶς κοιτᾶς
 τήν Ψυχούλα μου κλαῖς
 τὰ Φτερά μου θὰ χάριζα
40 *γιὰ νὰ μοῦ πεῖς,*
 ἂν θὰ πετάξω ποτὲ
 στ' Ἄστρα ἐνὸς Οὐρανοῦ,
 πιό ψηλοῦ ἀπ' αὐτόν
 πὸν τ' Ἀστέρια κοιτοῦν.

45 *Ὅταν πεῖς τὴ Φωτιᾶ*
 θὰ ἔναι πιά μακρινά·
 στὴ Σιωπὴ τῆς Καρδιάς
 χίλια Δάκρυα (ἀνθί)ζούν.